PSALMUL 106

1. [1]O, lăudați pe DOMNUL toți,
pe DOMNUL nostru mare,
căci El e bun și ține-n veci
adânca-I îndurare!
[2]Cine-ar putea a' Lui isprăvi
mărețe a le spune
și cine toată slava Lui
a o vesti în lume?

2. [3]Ferice de acei ce-n veci
de-a’ Lui porunci s-or teme
și de acei ce-nfăptuiesc
dreptatea-n orice vreme!
[4]De mine, DOAMNE,-aminte-adu-Ți
cu-a Ta bunăvoire,
și-ajută, Doamne, la ai Tăi
și dă-le sprijinire!

3. [5]Să-Ți văd aleșii fericiți,
s-am bucurii depline,
de bucuria alor Tăi
să mă fălesc cu Tine.
[6]Noi, ca părinții noștri-avem
păcate mari și grele,
am săvârșit nelegiuiri,
făcut-am numai rele.

4. [7]Părinții noștri în Egipt
minunile-Ți uitară,
uitară-a’ Tale îndurări,
la Mare n-ascultară.
[8]Dar El i-a izbăvit pe ei
pentru-al Său mare Nume,
ca să-Și arate-a’ Lui puteri
și slava Lui în lume.

5. [9]El Marea Roșie-a mustrat,
ea a secat pe dată
și prin adâncuri i-a trecut
ca pe-o cărare-uscată...
[10]Scăpatu-i-a din mâna rea
a celor plini de ură,
din mâna celora vrăjmași
scăpară și trecură.

6. [11]Pe-ai lor potrivnici i-au cuprins
atunci a’ morții ape,
nici măcar unul dintre ei
n-a mai rămas să scape.
[12]Atunci crezură-al Lui Cuvânt
și laude-I cântară,
[13]dar au uitat curând... și-al Lui
Cuvânt nu-l așteptară.

7. [14]Ci-i prinse pofta iar curând
în locurile-uscate
și-au ispitit pe Dumnezeu
cu gânduri necurate.
[15]El le-a dat ce-au cerut, dar toți
în molimă căzură,
[16]au fost spre Moise și Aaron
cu gelozii și ură.

8. [17]Atunci pământul s-a deschis,
pe Datan îl cuprinse,
și s-a închis peste-Abiram
[18]și flacăra-i aprinse.
[19]Făcut-au în Horeb vițel
și lui se închinară
[20]și astfel Slava lor în chip
de bou ei o schimbară.

9. [21]Și L-au uitat pe Dumnezeu
și mântuirea-I mare,
[22]minunile din țara Ham
și semnul de la Mare.
[23]El a voit a-i nimici,
dar Moise-a stat ‘nainte,
ca să abată de la ei
mânia Lui fierbinte.

10. [24]Ei au nesocotit adânc
a desfătării țară
și sfântul Domnului Cuvânt
în seamă nu-l luară,
[25]ci au cârtit în cortul lor,
de El n-au vrut să știe.
[26]Atunci El a jurat că toți
cădea-vor în pustie.

11. 27Că printre neamuri El a
lor
sămânță-o s-o doboare,
c-o să-i împrăștie prin țări
și-n mijloc de popoare...
28Ei s-au lipit de Baal-Peor,
de jertfele-i spurcate,
29iar Domnul, mâniat, le-a
dat
urgii înfricoșate.

12. [30]Dar Finĕas s-a sculat atunci
făcând o judecată
și-astfel mânia a-ncetat
și s-a oprit pe dată.
[31]Aceasta i s-a socotit
ca o neprihănire,
din neam în neam pe veșnicii
și s-a lăsat spre știre.

13. [32]La apele Meriba ei
pe Domnu-L mâniară
și peste Moise a căzut
pedeapsa lor amară.
[33]Că-n contra Duhului Său
Sfânt
ei toți se răzvrătiră
și buzele lui Moise-atunci
nepotrivit vorbiră.

14. [34]N-au nimicit pe-acei ce El
le-a spus să nimicească,
[35]cu neamuri s-au amestecat,
la fel să făptuiască.
[36]Slujit-au idolilor lor
și-n cursa lor sfârșiră,
[37]pe fiicele și fiii lor
la idoli și-i jertfiră.

15. [38]Vărsat-au sânge de copii,
ca jertfă necurată,
și țara-ntreagă, prin omor,
de ei a fost spurcată.
[39]Prin rele fapte s-au spurcat
și-au desfrânat prin ele.
[40]Atuncea DOMNUL S-a aprins
spre-acest popor de rele.

16. Și-urât-a moștenirea Lui,
[41]pe-al Său popor îl dete
în stăpânire la vrăjmași,
care-l urau cu sete.
[42]Vrăjmașii lor i-au asuprit
smerindu-i cu-apăsare...
[43]De multe-ori Domnul i-a
scăpat
din greu și strâmtorare.

17. Dar ei l-au fost
nĕascultători
prin planuri necurate
și au ajuns nenorociți
prin faptele stricate.
[44]Dar El, când i-a văzut
gemând,
le-a auzit strigarea,
[45]Și-a amintit de-al Său
Cuvânt
... și le-a adus scăparea.

18. [46]Făcut-a pe vrăjmașii lor
de ei să aibă milă
și milă a trezit la cei
ce-i apăsau cu silă.
[47]O, Dumnezeul nostru sfânt,
ai milă și ne-adună
de printre neamuri, ca să fim
toți iarăși împreună!

19. Ca să slăvim Numele Tău
înalt, măreț și tare,
să ne fălim cu slava Ta,
cu lauda Ta mare!
[48]Să fie binecuvântat
și lăudat să fie
al lui Israel Dumnezeu,
pe veci de veșnicie!

20. /: Să fie DOMNUL lăudat
de-ai Lui toți, împreună,
„Slăvit să fie-n veci, Amin!”
poporul tot să spună! :/